

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 10/2015

Radosť evanjelia nech je vždy vo vašich srdciach,
zvlášť v tomto čase Vianoc.

Pápež František

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Po akom dare
skutočne túžim?

strana 3

Týka sa nás

Svätý rok
milosrdenstva
Dekrét ...

strana 4-5

Boli sme pri tom

Vzácný deň

strana 6

Zaujalo nás

Spoveď má byť
oslobodzujúcim
stretnutím

strana 7-8

Spytovanie svedomia
pre mladých

strana 9-10

Týka sa nás

Cirkevná základná
škola Jána Krstiteľa

strana 10-11

Aktuálne

Boh prichádza dnes,
tu, teraz

strana 12

Farská kronika

od 21.10. do 25.11.2015

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Natália Medeková
Ellie Mihályiová
Simona Pihíková
Elizabeth Pihíková
Emília Cvíková
Lujza Lištiaková
Simon Fábik
Nella Adamiková
Viktória Jakubíková

S nádejou na večný život sme
odprevalili:

Viera Galiovská, 75 r.
Stanislav Valach, 50 r.
Anton Kopál, 72 r.
Milan Parilla, 34 r.
Štefan Delič, 71 r.
Anna Orlová, 78 r.
Alfonz Krajčík, 76 r.
Paula Gálisová, 87 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Roman Cvík a Renáta Tomišová

Dobrá novina

Pod mottom *Podajme ruku deťom* sa vo vianočnom období vydávajú skupinky detí sprevádzané staršími a dospelými kamarátmi ohlasovať radostnú zvesť o narodení Krista do rodín v mestách a dedinách na celom Slovensku a stávajú sa tak poslami nádeje. Každoročne rastúci počet koledníkov potvrdzuje, že tradícia spojená s rozmerom solidarity a pomoci ľuďom v núdzi sa stala príťažlivou aj pre dnešné deti a mladých. Dobrá novina je najrozsiahlejšou akciou eRka a prekračuje rámec nielen jeho členskej základne, ale aj hranice Slovenska a európskeho kontinentu.

Vianočný vinš

Na Vianoce, keď svet stíchne, nech vám Božie dieťa vdýchne pokoj, radosť a posilu, nielen v túto svätú chvíľu. Na Vianoce ako treba nech nájdete poklad z neba, dni prežité v radosť. Zdravie, šťastie ešte k tomu nech prídu aj do Vášho domu. Taktiež v novom roku nech vás vedie v každom kroku Božie požehnanie a pomoc.

Zo ♥ vyprosuje redakcia Pútnika.

Liturgický kalendár

6.12. - 2. adventná nedeľa
8.12. - Nepoškvrnené počatie Panny Márie
13.12. - 3. adventná nedeľa
20.12. - 4. adventná nedeľa
25.12. - Narodenie Pána (1. sviatok vianočný)
26.12. - sv. Štefana (2. sviatok vianočný)
27.12. - Nedeľa sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Po akom dare skutočne túžim?

Drahí čitatelia,

začíname Svätý rok milosrdenstva, ktorý vyhlásil pápež František. Je to jedinečná udalosť v živote Cirkvi. Pápež ho začne otvorením Svätej brány na Bazilike sv. Petra v Ríme. Prvýkrát svätú bránu otvoríme aj v našom chráme. Naposledy sa sväté brány otvorili v jubilejnom roku 2000 na hlavných rímskych bazilikách a v Jeruzaleme. Otvorenie svätej brány je nielen symbolickým, ale skutočným otvorením sa Božiemu milosrdenstvu a odpusteniu. Lebo tak môže nájsť jednotlivec a celý svet pokoj.

Práve v čase adventu - radostného očakávania Ježiša Krista, ktorý prichádza nanovo do tohto nášho sveta so všetkými jeho starosťami, bojmi a nepokojmi. Toho, ktorý ako nám

pripomína sv. sestra Faustína, je vtelené Božie milosrdenstvo. Prajem vám, aby ste milosrdenstvo, o ktorom budeme veľa počúvať počas Svätého roka, dokázali premeniť do konkrétnych skutkov lásky.

S blížiacimi sa sviatkami Vianoc sa zamýšľame ako obdarovať našich najbližších. V hĺbke srdca možno premýšľame aj o tom, čo by pre nás bolo tým najväčším darom. Očakávania sú rôzne. Deti možno túžia po nejakej hračke. Dospelí majú zase iné očakávania a predstavy o dare. Tí skôr narodení možno túžia už len po pokoji a pohode v rodine. Možno si povieme: „Už som prežil viacero adventov aj Vianoc, už to všetko poznám, už ma nič neprekvapí - ani vianočný darček.“ Čo by sme napísali do listu Ježiškovi? Aká je tá

naša najväčšia, najhlbšia túžba? Veríme, že Boh nás môže skutočne obdarovať aj bez otázok: „Dost si sa modlil? Bol si dobrý? Dost si sa snažil? Bol si...?“ Do týchto našich túžob a predstáv vstupuje Boh so svojou ponukou ako prežiť Vianoce. Je iná akú nám podsúvajú obchodníci a rôzne reklamy. Nechajme Boha, aby postupne, ako budeme zapalovať sviecy na adventnom venci a v radosti očakávania bdieť v modlitbe, pripravil naše srdce na prijatie toho najväčšieho daru - Ježiša Krista. Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho

jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Táto radostná zvesť evanjelia, ktorá sa ožýva v celých dejinách, je a d r e s o v a n á každému z nás aj v dnešnej dobe.

Boh prichádza ako malé dieťa, aby sme sa my mohli stať deťmi Boha. Nepremeškajme jeho príchod. Nalaďme sa v prichádzajúcom období adventu a Vianoc na Božie slovo, ktoré sa stalo telom. Nechajme ho zaznieť v tichu nášho srdca. Privítajme Pána pánov a Kráľa kráľov so skutočnou radosťou pastierov, ktorí prišli do Betlehema a uvideli Ježiša.

Prajem Vám požehnaný čas adventu a vianočných sviatkov naplnených láskou, radosťou a milosrdenstvom v kruhu rodiny. A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj.

Jozef Mikula, kaplán

Svätý rok milosrdenstva

Pápež František oznámil mimoriadny Svätý rok milosrdenstva 13. marca 2015. Svoje rozhodnutie zverejnil počas homílie kajúcej pobožnosti v Bazilike sv. Petra pri príležitosti otvorenia pôstnej iniciatívy „24 hodín pre Pána“. Svätý rok milosrdenstva sa začne na slávnosť

Katolícka cirkev začala s tradíciou Svätého roka v roku 1300 za pontifikátu pápeža Bonifáča VIII., ktorý počítal so slávením jubilea každých sto rokov. Od roku 1475 sa slávenie „riadneho svätého roku“ začalo opakovať po 25 rokoch, aby ho mohla zažiť každá generácia. Doteraz bolo 26 riadnych

svätých rokov. Naposledy to bol Jubilejný rok 2000. Zvyk vyhlásiť „mimoriadny jubilejný rok“ siaha až do 16. storočia. V minulom storočí pápež Pius XI. vyhlásil Svätý rok 1933 pri príležitosti 1900. výročia vykúpenia, a v roku 1983 tak urobil Ján Pavol II. pri príležitosti 1950. výročia. Katolícka cirkev pripisuje Jubilejnému roku duchovný význam v možnosti obnoviť vzťah s Bohom a blížnym. To znamená, že Svätý rok

je vždy príležitosťou k prehĺbeniu viery a k životu s novým úsilím o vydávanie kresťanského svedectva.

JUBILEJNÝ ROK MILOSRDENSTVA

8.dec. 2015 – 20.nov. 2016

TÝKA SA NÁS

FB: Habemus Papam - Sv.Oceľ František

"Bude to Svätý rok Milosrdenstva".

Pápež František

Nepoškvrneného počatia Panny Márie (8. decembra 2015) a skončí 20. novembra 2016, v nedeľu Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru a živej tváre Otcovho milosrdenstva. Organizáciu tohto jubilea zveril Pápežskej rade na podporu novej evanjelizácie. Tá začiatkom mája zverejnila oficiálnu modlitbu pápeža pre Svätý rok milosrdenstva.

Dekrét pre Kostol Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom pre Svätý rok milosrdenstva

Svätý rok milosrdenstva

Dekrét

vyhlasujúci

Farský kostol Božského Srdca Ježišovho v Partizánskom

za Svätú bránu milosrdenstva z príležitosti Svätého roka milosrdenstva.
Ktokoľvek ňou prejde, bude môcť zakúsiť Božiu lásku, ktorá potešuje, odpúšťa a dáva nádej
(por. *Misericordiae vultus* 3).

Prvýkrát v histórii jubileí možno otvoriť Svätú bránu milosrdenstva aj v jednotlivých diecézach,
predovšetkým v katedrále alebo v zvlášť významnom kostole.

Nech vás, milí veriaci, sprevádza sila vzkrieseného Pána, ktorý neprestajne podporuje naše
putovanie. Nech vás vedie Duch Svätý tak, aby ste spolupracovali
na diele spásy, ktoré vykonal Kristus Pán
(por. *Misericordiae vultus* 4).

Mgr. Michal Mališ
notár

Číslo: 1682-9/2015

Mons. Marián Chovanec
banskobystrický biskup

Banská Bystrica 4.11.2015

TÝKA SA NÁS

Vzácný deň

Počas každého roka prežívame dni, na ktoré si spomínáme viac, na niektoré menej. V mesiaci november niektorí z nás prežili deň, na ktorý verím, že budú radi spomínať. Už na jar či v lete počas našich pútí či zájazdov na stredné Slovensko sme plánovali zastaviť sa a pomodliť pri hrobe nášho zomrelého otca biskupa Mons. Rudolfa Baláža v Nevoľnom v jeho rodnej obci. Vtedy nám to hlavne z časových dôvodov nevyšlo. Počas našich pravidelných stretnutí sme uvažovali, kedy by sme sa do Nevoľného vydali. Po dlhšej diskusii sme dospeli k rozhodnutiu, že pôjdeme pri

príležitosti jeho nedožitéch 75-tych narodenín, ktorých by sa bol dožil 20.11.2015. Pondelok 16.11. bol tým dňom, kedy sme sa vydali na pripravovanú cestu. V miestnom kostolíku pre účastníkov zájazdu odslúžil za otca biskupa sv. omšu vdp. dekan Vladimír Farkaš, koncelebroval vdp. Stanislav Grešša. Bol to pekný duchovný zážitok. Po sv. omši sme na hrob otca biskupa položili spoločný veniec, pomodlili sa Korunku k Božiemu Milosrdenstvu a každý svoju či svoje osobné modlitby. V autobuse sme sa tiež pomodlili, zaspievali, trochu zabavili a bolo nám všetkým dobre. Vďaka Pánu Bohu sme sa všetci zdraví a plní dojmov vrátili domov.

Chcem poďakovať všetkým za účasť, za

výbornú atmosféru, ktorá znásobila dobrý dojem z prežitého zájazdu. Ďakujem vdp. dekanovi Vladimírovi Farkašovi za ochotu odslúžiť sv. omšu, vdp. Stanislavovi Greššovi za obetu, ktorú podstúpil na ceste tam i späť spolu so sestričkami Danielou a Vincentou a mali hlavný podiel na prežitom dni. A tiež treba poďakovať Jožkovi Grachovi z SAD Partizánske - nášmu šoférovi, ktorý nás šťastne doviezol domov. Ešte raz všetkým úprimná vďaka. Po príchode domov sme sa niektorí po večernej sv. omši zúčastnili modlitbového stretnutia pred naším kostolíkom na počesť obetiam totalitných režimov, ktoré zorganizoval rím.-kat. farský úrad za spolupráce nášho klubu a mesta Partizánske. Aj tento akt prispel k tomu, že to bol vzácný deň.

Bratia a sestry, drahí farníci! Nakoľko v čase vydania tohto čísla Pútnika už budeme prežívať prvé dni adventu, prajem všetkým v mene svojom i v mene všetkých našich členov požehnaný advent. Nedajme sa strhnúť ruchom hlučných reklám, ruchom v obchodoch a všade okolo nás. Prežime v pokoji čas, v ktorom očakávame narodenie nášho Spasiteľa.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske-mesto

Spoved' má byť oslobodzujúcim stretnutím

Sviatosti sú miestom „**Božej nežnosti voči ľuďom**“, konkrétnym spôsobom, ktorým nás Boh chcel „**objať bez toho, aby sa hanbil za nás a za naše limity**“. Najmä spoved' „**zvláštnym spôsobom sprítomňuje milosrdnú tvár Boha**,“ povedal Svätý Otec.

„Nikdy nezabúdajme, ani ako kajúcnici, ani ako spovedníci: Neexistuje nijaký hriech, ktorý by Boh nemohol odpustiť! Ani jediný! Nemožno odpustiť iba to, čo sa odvracia od Božieho milosrdenstva, tak ako ani ten, kto sa odvracia od slnka, n e m ô ž e b y ť o s v e t l e n ý a n i o h r i a t y.“

V pohľade na tento „úžasný dar od Boha“ pápež dáva spovedníkom tri usmernenia: Predovšetkým „v n í m a ť t ú t o

sviatosť ako nástroj na výchovu k milosrdenstvu“ a pomáhať veriacim, aby nadobudli „skúsenosť pokoja a ľudského i kresťanského porozumenia“:

„Spoved' by nemala byť akýmsi mučením, ale každý by mal odísť zo spovednice so šťastím v srdci a s tvárou vyžarujúcou nádej, aj keď občas - ako vieme - obmytou slzami konverzie a radosti, ktorá z nej pochádza (porov. Evangelií gaudium, 44). Táto sviatosť, so všetkým tým, čo kajúcnik koná, nemá byť ťažkým, nepríjemným a nástoječivým výsluchom.“

Naopak - pokračuje pápež - spoved' „má byť oslobodzujúcim stretnutím, bohatým na ľudskosť“, ktoré však „zahŕňa aj spravodlivé úsilie o nápravu spáchaného zla v najvyššej možnej miere. Tak sa veriaci bude cítiť pozvaný pristupovať k spovedi často a naučí sa robiť to čo najlepšie, s tou jemnosťou ducha“, ktorá robí veľmi dobre „aj srdcu spovedníka“.

Toľkokrát sa zamieňa milosrdenstvo s takzvaným „byť spovedníkom so širokými rukávmi“, poznamenal ďalej

Svätý Otec.

„Ale, pamätajte na to, že ani spovedník so širokými rukávmi, a n i r i g i d n ý spovedník nie sú milosrdní. Ani jeden z týchto dvoch. Prvý preto, že hovorí: „Ale choď ďalej, toto

nie je hriech: choď, choď!“ Druhý preto, že hovorí: „Nie, zákon diktuje...“ Ale ani jeden z tých dvoch nemá kajúcnika za brata, nevezme ho za ruku a nesprevádza ho na jeho ceste obrátenia! Na rozdiel od toho, milosrdný ho počúva, odpúšťa mu, berie ho za ruku a sprevádza, pretože konverzia síce začína možno dnes, ale musí pokračovať vďaka vytrvalosti. Ujíma sa ho ako Dobrý pastier, ktorý ide hľadať stratenú ovцу a kladie si ju na ramená.“

Pápež potom pozýva kňazov, aby zo sviatosti zmierenia čerpali povzbudenie. „Koľkokrát sa nám stáva, že počúvame spovede, ktoré nás povzbudzujú!“ „Jednoduché duše, duše chudobných v duchu, ktoré sa úplne odovzdávajú Pánovi, ktoré dôverujú Cirkvi a teda aj spovedníkovi.“

„Bolo nám tiež často dané byť súčasťou skutočných zázrakov obrátenia. Ľudia, ktorí sú mesiace, ba dokonca roky pod nadvládou hriechu a ktorí sa ako márnotrpný syn v sebe navrátiť a rozhodnú sa vstať a prinavrátiť sa do domu Otca (porov. Lk 15,17), aby prosili o odpustenie. Aké je len pekné prijať týchto kajúcich bratov a sestry prostredníctvom žehnajúceho objatia milosrdného Otca, ktorý nás veľmi miluje a raduje sa z každého syna, ktorý sa k nemu vráti s celým srdcom!“

„Koľko sa len môžeme naučiť z obrátenia a z kajania sa našich bratov, ktorí nás pobádajú, aby sme si aj my spytovali svedomie: ja, kňaz, milujem Pána tak, ako táto stareňka? Ja kňaz, ktorý som sa stal služobníkom jeho milosrdenstva, som schopný mať milosrdenstvo, ktoré má srdce tohto kajúcnika? Ja, spovedník, mám ochotu k zmene, ku konverzii ako tento kajúcnik, ktorému som bol daný k službám?“

Ako tretie usmernenie Svätý Otec kňazom zdôrazňuje nevyhnutnosť „upierať vždy vnútorný pohľad k nebu, k nadprirodzeniu“, keď sa spovedá s vedomím, „že nikomu táto služba nebola zverená pre vlastné zásluhy“, ale „jedine vďaka Božej milosti“.

pápež František

„Eucharistia garantuje, že v centre je Kristus“

„Bez Eucharistie by jednota stratila svoj pól božskej príťažlivosti a zredukovala by sa na pocit a na dynamiku výlučne ľudskú, psychologickú a sociologickú. Naopak Eucharistia garantuje, že v centre je Kristus a že je to jeho Duch, Duch Svätý, ktorý hýbe našimi krokmi a našimi iniciatívami v prospech stretnutia a spoločenstva.“

„Apoštol Pavol píše: «Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe» (1 Kor 10,17). Ako biskupi zhromažďujeme spoločenstvá okolo Eucharistie, pri dvojakom stole Slova a Chleba života. Toto je naša služba a je to služba základná. Biskup je princípom jednoty v Cirkvi, no toto sa neudeje bez Eucharistie: biskup nezhrmažďuje ľud okolo svojej osoby, či okolo svojich nápadov, ale okolo Krista prítomného v jeho slove a vo sviatosti jeho Tela a Krvi. A v škole Ježiša, Dobrého Pastiera, ktorý sa stal Baránkom - obetovaným a zmŕtvychvstalým, biskup zhromažďuje jemu zverené ovce obetou vlastného života, prijímajúc sám formu eucharistickej existencie. Takto sa biskup, prispôbený Kristovi, stáva živým evanjeliom, stáva sa chlebom rozlámaným pre život mnohých prostredníctvom svojho kázania a svojho svedectva. Ten, kto sa s vierou živí Kristom - Živým Chlebom, je jeho láskou poháňaný dávať svoj život za bratov, vychádzať von a ísť v ústrety tomu, kto je vytisnutý na okraj a kým sa pohŕda.“

pápež František

Spytovanie svedomia pre mladých

1. PÝCHA

- robiť len pre ocenenie druhých,
- ohovárať, posudzovať,
- konať dobro len pre získavanie úcty ľudí,
- márnivosť, arogancia,
- cítiť sa obeťou a ohovárať i to, za čo sme sami zodpovední,

*BUĎME POKORNÍ A OTVORENÍ
BOŽEJ POMOCI*

2. LAKOMSTVO

- túžba vlastniť stále viac peňazí,
- pre lakomstvo pracovať v nedeľu,
- použiť peniaze, ktoré sú navyše a zbytočné,
- mať falošný strach o seba a majetok,
- mať tvrdé srdce, zvyk byť nespokojní s tým čo máme,
- nezdravo túžiť po tom, čo nám nebolo dané,
- hľadať iba vlastné pohodlie,
- prehlbovať rozdiely medzi bohatými a chudobnými,
- neľudsky vykorisťovať,
- klamať vlastné svedomie,
- všetko posudzovať z pohľadu túžby po majetku,

*S NEUSTÁLOU DÔVEROU SA
ODOVZDÁVAJME TOMU, KTORÝ
OBLIEKA POĽNÉ ĽALIE A ŽIVÍ
NEBESKÝCH VTÁKOV*

3. SMILSTVO

- byť otrokom sexu pre neporiadok v morálnom živote,
- rozbíjať život rodiny a spoločnosti,
- nezdravý pohľad na nečisté umenie,

filmy, obrazy,

- rozširovať mentalitu, ktorá rozmnožuje morálnu nezriadenosť,
- rozširovať mentalitu, že je treba uspokojiť seba,
- nesloboda, nekontrola nad sebou samým,
- zamerať sa iba na seba samého,
- pre pôžitok vykorisťovať, zabíjať, prostitúcia, pedofília
- neslušne sa obliekať, sex banalizovať

*V ATMOSFÉRE NEHY A ÚCTY
OBJAVUJME DAR SEXUALITY, AKO SI
PRAJE BOH*

4. ZÁVIST'

- hnevať sa, že druhí môžu byť pre nás dobrým,
 - egoizmus zamedzujúci robiť dobro,
 - hnev, neuspokojenie, vidieť všetko a porovnávať iba so sebou,
 - nezdravé súťaženie a zvedavosť,
 - nebojovať so závisťou,
- NEUSTÁLE SA DARUJME NAŠIM
BRATOM*

5. NEMIERNOSŤ

- nerozumné návyky so stravou, nerest' fajčenia, drog, alkoholu,
- závislosti, ktoré zotročujú,
- zamieňať slobodu za to, čo je iba zvyk, móda, reklama,
- zatemnená myseľ dokáže odradiť od duchovného čítania,
- zotrvať v situáciách, ktoré oslabujú schopnosť sebakontroly,

**OBJAVUJME ZDRAVÉ POTEŠENIE V
ŽIVOTE A RADOSŤ, KTOROU NÁS
MILOVAL JEŽIŠ**

**IBA TICHU NAŠICH ÚST A MLČANIE
UPOKOJÍ NAŠE SRDCE - TO JE LIEK, ABY
SME SA NESPRAVODLIVO NA DRUHÝCH
NEROZHNEVALI**

6. HNEV

- nepokoj nášho srdca,
- prechovávať pocity nenávisti a odporu voči našim bratom, pokiaľ sa dotknú nášho ja,
- agresivita, túžbu po pomste,
- hnevom potláčať vlastnú slobodu,
- oberať sa o vonkajší a vnútorný pokoj,
- snaha odplatiť druhým zlo, nemilosrdné súdy, tisíce ospravedlnení hnevu

7. LENIVOSŤ

- podliehať vonkajším vplyvom, nuda pri modlitbe,
 - podliehať lenivosti, ktorá spôsobuje nechúť pre pravú duchovnú činnosť,
 - každodenný život naplňať smútkom, prázdnotou,
 - žiť život bez zmyslu, strácať čas, utekať od každodenných povinností,
- NÁJSŤ DUCHOVNÉHO VODCU A PRIJAŤ
PORIADOK VO SVOJOM ŽIVOTE**

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa

4. časť - Kresťanské hodnoty a Baťova výchovno-vzdelávacia koncepcia

„Nie som pyšný na svoje základy, ale som pyšný na svojich ľuďí.“ J. A. Baťa

Prvoradým cieľom Cirkevnej základnej školy Jána Krstiteľa je výchova osobnosti na základe cností a kresťanských hodnôt. Žijeme v 21. storočí a stále viac potrebujeme zodpovedných a solidárnych občanov, ochotných zasadiť sa o spravodlivejšiu a humánnejšiu spoločnosť. Preto je dôležité viesť deti k tomu, aby sa rozhodovali samostatne, konali slobodne, poctivo si plnili svoje povinnosti, boli si vedomé zodpovednosti za svoje činy a boli dobrými občanmi. Nestačí iba poznať morálne kritériá, ale je potrebné podľa nich aj konať. Kresťanské hodnoty, živá viera a výchova k cnostiam sú preto ďalším dôležitým pilierom, o ktorý sa naša škola opiera.

CZŠ Jána Krstiteľa vzniká na pôde mesta Partizánske (kedysi Baťovany), o ktorého vznik a rozvoj sa zaslúžil Jan Antonín Baťa. Málokto však vie, že okrem zakladania a riadenia úspešných obuvníckych tovární po celom svete, predstavitelia rodiny Baťa boli obzvlášť činorodí aj v oblasti školstva. Vzdelávanie a výchova boli súčasťou sociálneho programu firmy Baťa.

Baťove školy práce sa snažili vychovať lídrov, ktorí sa vedia uplatniť a byť úspešní v spoločnosti ako aj v medzinárodnom prostredí. Okrem kvalitného vzdelávania boli študenti a pracovníci vedení k cnostiam a morálnym hodnotám. O to sa snažíme aj v našej škole. Prostredníctvom rozvoja ľudských cností ako sú spravodlivosť,

zodpovednosť, úcta k druhým ľuďom, túžba po poznaní pravdy, solidarita, zdvorilosť, pravdovravnosť, vernosť, pracovitosť, obozretnosť nám záleží na výchove detí v zhode s integrálnou koncepciou ľudskej osoby. Zámerom je, aby žiaci mali jasné názory, dobré správanie a sociálne cítenie. Zvlášť v dnešnej dobe, kedy sa v spoločnosti tak enormne rozpína individualizmus a sebeckosť, je potrebné podporovať zastávanie morálnych hodnôt.

Morálne princípy presadzované v Baťových školách práce, spojenie práce a spoločenského života v škole ako aj skĺbenie školy s reálnym životom sú jedny z dôležitých zásad, ktoré by sme chceli presadiť aj v CZŠ Jána Krstiteľa. Okrem výchovy a vzdelávania detí je tiež našou víziou podporovať vzdelanie, profesionálny a osobnostný rast aj samotných pedagógov a ostatných pracovníkov školy. Veď „dobrý učiteľ je niekto, vďaka komu sa každý žiak cíti ako

niekto.“ A to je veľká výzva. Vlastnosti, ktoré má mať podľa Baťu pedagóg, sú nám inšpiráciou: charizmatická osobnosť, podnecujúca v žiakoch túžbu dosiahnuť schopnosti a zručnosti, so schopnosťou rozhodovať, vidieť príležitosť, riešiť nepríjemné situácie, abstraktne myslieť, jasne sa vyjadrovať, mať nadšenie pre prácu, byť ochotný brať na seba riziká, nájsť vnútornú túžbu po podnikavosti, ambiciózosti, vytrvalosti, zvedavosti, sústredene ísť za stanoveným cieľom, schopný viesť a chápať druhých.

Ako povedal C. S. Lewis: „Vzdelanie bez hodnôt, akokoľvek je užitočné, robí z človeka iba chytrejšieho diabla.“ Veríme, že práve kresťanské hodnoty ponúkajú unikátny a stáročiami overený systém hodnôt, v centre ktorého stojí láska ako ústredná hodnota. A vďaka tomu sa naši žiaci môžu stať dobrými, šťastnými a úspešnými ľuďmi.

Mgr. Jana Grenčíková

Foto: Vnuk Jana Antonína Baťu, John Baťa Nash, s manželkou Jankou na návšteve našej školy

Boh prichádza dnes, tu, teraz

Posolstvo Adventu

„Hľa, prichádza Boh, náš Spasiteľ.“ Táto biblická antifóna je akýmsi vstupom do obdobia adventu. Na začiatku adventnej doby tak sugestívne zaznievajú dve slová: „Boh prichádza.“ Dôležité je, že tieto slová nezaznievajú v minulom čase: „Boh prišiel“, ani v budúcom: „Boh príde“, ale v prítomnom: „Boh prichádza“. Ide teda o dej, ktorý prebieha stále.

Advent nás povzbudzuje:

„Prebuď sa a spomeň si, že Boh prichádza! Dnes, tu, teraz!“

Boh medzi nami

Advent nám pripomína, že „Boh prichádza“ navštíviť svoj ľud, aby prebýval medzi ľuďmi a vytváral s nimi spoločenstvo lásky a života. Evanjelium vyjadruje tajomstvo vtelenia takto: „Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami“, doslova: „aby svoj stan rozbilo medzi nami.“ (Jn 1,14)

Pripraviť sa na Vianoce znamená nasadiť sa v budovaní „príbytku Božieho medzi ľuďmi.“ Nikto odtiaľ nie je vylúčený; každý môže a má prispieť k tomu, aby tento dom bol priestrannejší a krajší.

Advent nás povzbudzuje:

Aby sme svoj zrak obrátili k Bohu, aby sme sa s Bohom stretávali v modlitbe a v konaní dobra, aby sme pozvali Ježiša do svojho života a spoločne s Ním budovali príbytok Boží medzi ľuďmi. Dnes, tu, teraz.

Boh nie je „niekde v nebi“

Boh nie je Bohom, ktorý prebýva

niekde v nebi a pritom sa o nás nezaujíma. Je Bohom prichádzajúcim. Je Otcom, ktorý na nás nikdy neprestáva myslieť a zároveň si zachováva rešpekt k našej slobode. Túži nás stretnúť a navštíviť: chce prísť a zostať s nami. Jeho advent - „príchod“ - je dôsledkom jeho rozhodnutia oslobodiť nás od zla, smrti a od všetkého, čo bráni nášmu pravému šťastiu. Boh nás prichádza spasiť.

Stvoriteľ sveta prišiel z lásky prebývať medzi ľuďmi. V liste Filipanom stojí, že Kristus „nepridrži sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého a vzal si prirodzenosť sluhu.“ (Flp 2,6) A stal sa jedným z ľudí.

Pápež Benedikt XVI.
prevzaté z internetu

Advent - čas prípravy a očakávania Príchod

Posolstvo adventu možno zhrnúť do niekoľkých slov: Príde, prišiel, prichádza - Boh, ktorý nás miluje.

Príde

Spasiteľ a záchranca ľudí, Ježiš Kristus, sa na konci časov definitívne zjaví „na spásu tým, čo ho očakávajú.“ (Hebr 9,28) Očakávanie budúcnosti pre nás teda nemusí byť zdrojom strachu a úzkosti, ani keby nás zastihli najťažšie okamihy. Veď: „naša budúcnosť je v Božích rukách!“ (porov. Ž 31,6)

Prišiel

Kristus na svet už prišiel. Zdieľal náš život a zvestoval, že človek môže byť zrodený k naplnenému životu bez

konca. Smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním nám k nemu otvoril cestu. „On, hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili.“ (2 Kor 8,9)

Prichádza

Kristus prichádza aj do našich životov. Môžeme sa s ním stretávať už teraz. Skrze vieru, modlitbu, čítanie Biblie, život v spoločenstve Cirkvi a skrze sviatosti. Môžeme od neho čerpať inšpiráciu a silu pre náš život. V každom človeku mu navyše môžeme aj slúžiť. (porov. Mt 25,40n) „Ja som s vami po všetky dni...“ (Mt 28,20)

Advent nás má obnoviť a uzdraviť (Matka Tereza)

Adventná doba je ako jar v prírode, kedy sa všetko obnovuje, všetko je svieže a zdravé. Tak v nás má advent tiež pôsobiť - obnoviť nás a uzdraviť, aby sme boli schopní prijať Krista, nech k nám príde v akejkoľvek podobe.

Cez Vianoce prichádza ako malé dieťa, maličké a bezmocné, odkázané na svoju matku a na všetko, čo môže materská láska dať.

Učme sa od Ježiša a Márie! Ak chceme naozaj, aby nás Boh naplnil, potom sa musíme pokorou vyprázdniť od všetkého, čo je v nás sebecké.

Ako len túžim, aby si prežil advent

ZAMYSLENIE

Ako len túžim, aby si prežil advent.

Ako len túžim u teba bývať,
žiť dôverne s tebou
a zdieľať všetky tvoje bremená.

Veď ti idem v ústrety
vo všetkých твоjich prianiach.

A predsa som ti ešte nikdy
nesmel žiadne splniť.

Ja, tvoj Boh.

Ako len túžim, aby si prežil advent.

Ako len túžim znova sa zrodiť
v tvojom meste, tvojej ulici,
v tvojom dome a v tvojom srdci.

Veď ti idem v ústrety
od večnosti k večnosti.

Ale hľadám len teba.

Ja, tvoj Boh.

zdroj: internet

Zmysel Vianoc

Raz počas mrazivého Štedrého večera sedel jeden muž pri kozube, v ktorom plápolal oheň. Rozmýšľal o význame Vianoc. „Pre Boha nemá cenu, aby sa stal človekom,“ uvažoval. „Prečo by všemohúci Boh mal tráviť svoj drahocenný čas s niekým takým, ako sme my? A aj keby, prečo by sa chcel narodiť práve v chlieve? Ani nápad! Celá tá vec je nezmysel. Keby Boh chcel naozaj zostúpiť na zem, určite by si na to našiel iný spôsob.“

Náhle muža z úvah vyrušil divný zvuk prichádzajúci zvonka. Priskočil k oknu a oprel sa o rám. Vonku zbadal húf snežných husí, ktoré divoko mávali krídlami a zúfalo sa zmietali v hlbokom snehu. Boli ako omámené a pomätené. Boli zrejme vyčerpané, a tak sa oddelili od svojho krdla smerujúceho do teplejších krajín.

Mužovi ich bolo ľúto, a tak sa zababušil

do teplého oblečenia a vyšiel von. Skúšal ich zahnať do teplej garáže, ale čím viac sa snažil, tým viac zmätkovali. „Keby tak vedeli, že ich chcem zachrániť,“ pomyslel si muž. „Ako ich mám presvedčiť, že to myslím dobre, že im chcem pomôcť?“

Napadla mu zvláštna myšlienka: „Keby som sa aspoň na chvíľu mohol stať snežnou husou a porozprávať sa s nimi ich rečou. To by ma určite pochopili.“

A zrazu si uvedomil, že je Štedrý večer a usmial sa. Vianočný príbeh sa mu už nezdal nezmyselný. V duchu si predstavil jednoducho vyzerajúce dieťa ležiace v jasličkách v chlieve v Betleheme. Už pochopil vianočnú záhadu: Boh sa stal jedným z nás, aby nám našou rečou mohol vyjadriť, že nás miluje, že nás miluje práve teraz a že mu ide o naše dobro.

prevzaté (Brian Cavanaugh)

Spevokol Pramienok na gospelovom festivale

Dňa 21. novembra 2015 sa v kostole Krista Kráľa vo Veľkej Lehôtke (okres Prievidza) konal 21. ročník gospelového mládežníckeho festivalu Mladí mladým. Medzi zúčastnenými spevokolmi - domáci SPRAY, ŠUMIENKY (Diviaky nad Nitricou), ROSNIČKA a BARTOLOMEJČATÁ (Prievidza) -

nechýbal ani náš farský spevokol PRAMIENOK, ktorý účinkoval na festivale prvýkrát. Poďakovanie patrí organizátorom festivalu, deťom, rodičom a občianskemu združeniu Lavína.

www.pramienok.webnode.sk

A vedia to ľudia?

Kedysi dávno zvolali zvieratká snem. Líška sa spýtala veveričky: „Čo pre teba znamenajú Vianoce?“

Veverička odpovedala: „Pre mňa znamenajú Vianoce krásny stromček ozdobený množstvom žiariacich sviečok a cukrovinkami, ktoré mám tak veľmi rada.“

Líška sa pripojila so svojou predstavou: „Pre mňa, samozrejme, nesmie chýbať voňavá pečená husička. Bez pečienky by to ani neboli skutočné Vianoce.“

Do debaty sa pridal medveď: „Vianočka! Na Vianoce musím mať obrovskú sladkú vianočku!“

Straka si zasnene povzdychla: „Podľa

mňa sú na Vianoce najdôležitejšie krásne a ligotavé šperky a ozdoby. Na Vianoce sa predsa musí všetko ligotať.“

Pozadu nechcel ostať ani vôl: „Všetci sa mýlite. Vianoce robí Vianocami až šumivé šampanské. Ja by som ho vypil hoci aj dve fľaše!“

Somárik, ktorý to už nemohol vydržať, sa rýchlo zmocnil slova: „Ach, vari ste sa všetci zbláznili? Veď na Vianociach je najdôležitejší Ježiš! Azda ste na to už zabudli?“ Vôl sa zahanbil, sklopil svoju veľkú hlavu a zabučal: „A vedia to vôbec ľudia?“

(Bruno Ferrero)

Čo sa anjelovi nepáčilo

Zatiaľ, čo Jozef s Máriou putovali do Betlehema, jeden z anjelov zvolal všetky zvieratá, aby medzi nimi vybral tie najvhodnejšie, ktoré budú v betlehemskej chlieve pomáhať svätej rodine.

Ako prvý sa, samozrejme, hlásil lev: „Len kráľ je hodný slúžiť Kráľovi sveta. Ja sa postavím k vchodu a každého, kto by sa chcel k dieťaťu čo i len priblížiť, hneď roztrhám!“ „Si príliš hrubý,“ odmietol ho anjel.

Tu pribehla líška, obtrela sa anjelovi o nohy a hneď ho s nevinným pohľadom začala presviedčať: „Najvhodnejším kandidátom som predsa ja. Každé ráno ukradnem pre Božie dieťa ten najlepší med a mlieko. A Mária s Jozefom sa tiež budú mať dobre. Každý deň im prinesiem mladučku sliepočku.“ „Ty si príliš nepoctivá,“ odmietol ju anjel.

Potom pred anjelom roztiahol svoj nádherný chvost páv. Zamával mu pred očami perím dúhových farieb a vyhlásil: „So mnou sa aj obyčajný chliev zmení na

kráľovský palác, ktorý by im mohol závidieť aj Šalamún!“ „Ty si zase príliš pyšný,“ namietol anjel.

Zvieratá predstupovali jeden po druhom pred anjela a vychvaľovali svoje prednosti. Márne. Anjelovi sa nepozdávalo ani jedno z nich. Nakoniec si všimol osla a vola. Pracovali na poli dedinčana, ktorý býval blízko betlehemskej chlieve.

Anjel na nich zavolať: „A čo vy môžete ponúknuť?“ „Nič,“ odpovedal oslík a skromne sklopil dlhé uši. „My sme sa ničomu nenaučili - len pokore a trpezlivosti. Všetko ostatné nám prinesie iba rany palicou.“ Vôl nesmelo podotkol: „Ešte by sme mohli naším dlhým chvostom odháňať muchy,“ a ani pri tom nezdvihol oči zo zeme. Konečne sa anjel spokojne usmial: „Práve vás potrebujem!“

(Bruno Ferrero)

Pútnik Božieho milosrdenstva

XIII. ročník

číslo 10/2015

DOBRA NOVINA v sebe spája:

- a) verejnú zbierku na podporu projektov pre africké krajiny,
- b) program rozvojového vzdelávania,
- c) program vysielania dobrovoľníkov do podporovaných projektov v Afrike.

Prečo robíme Dobrú novinu?

- prinášame do príbytkov dobrú zvesť o narodení Pána
- deti si cez pekný zážitok budujú vzťah ku koledníckej tradícii
- deti sa učia solidarite - pomáhajú finančnou zbierkou núdnym, ktorí sú od nich vzdialení tisícky kilometrov
- deti sa učia o živote v podmienkach extrémnej chudoby

Deti spoznávajú prostredníctvom Dobrej noviny životy konkrétnych ľudí v Afrike - budujeme most priateľstva medzi Slovenskom a Afrikou.

Projekty financované z Dobrej noviny majú byť:

- určené najslabším a najohrozenejším (deti, mladí, ženy, rodiny v núdzi, ľudia s telesným a duševným postihnutím),
- zamerané na základné ľudské potreby (pitná voda, vzdelanie, zdravotnícka starostlivosť, dodržiavanie ľudských práv),
- vychádzajúce z miestnych potrieb a kultúry,
- so silným rozvojovým aspektom a s dlhodobou perspektívou.

Rozvojové projekty sa svojou podstatou líšia od humanitárnych projektov, ktorých cieľom je pomôcť ľuďom v situácii krajnej núdze. Rozvojové projekty väčšinou trvajú niekoľko rokov, najmä ak sú zamerané na deti a mladých. Z tohto dôvodu podporuje Dobrá novina aj projekty, ktoré trvajú 2-3 roky. Poskytuje tak projektovým partnerom finančnú istotu a umožňuje im sústrediť sa na konkrétnu prácu bez toho, aby museli veľa energie investovať do získavania peňazí potrebných na chod projektov.

Ako podporiť Dobrú novinu?

- modlitbou
- prijatím a podporou koledníkov vo farnosti
- finančným príspevkom na číslo účtu 294 045 7894/1100, Tatra banka
- darcovskou SMS v hodnote 2 € v čase od 1. novembra 2015 do 31. januára 2016 vo všetkých mobilných sieťach s textom DMS DOBRANOVINA na číslo 877
- zapojením sa do dobrovoľníckej činnosti

viac info: www.dobranovina.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.